

DECIZIA nr. 77 din 08.03.2010
privind solutionarea contestatiei formulata de
X
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de domnul X cu sediul in Bucuresti, str. x sector x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector x sub nr. x, il constituie Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, comunicata la data x prin care s-a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de x lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. X a formulat contestatie impotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x prin care s-a calculat o taxa pe poluare in suma de x lei in vederea efectuarii primei inmatriculari in Romania a unui autovehicul marca x, tipul ALHAMBRA, Categoria auto M1, norme de poluare E2, nr. de identificare x, an fabricatie 1996, serie carte auto x, data primei inmatriculari x.1996.

In motivarea contestatiei domnul X sustine urmatoarele

- actul normativ care o instiueie contravine reglementarilor comunitare, incalcand principiul liberei circulatii a marfurilor in spatiul intracomunitar consacrat de art. 90 paragraful I din Tratatul Constitutiv al uniunii Europene;
- invoca prevederile art. 148 alin. (2) din Constituitia Romaniei;
- taxa pe plouare este discriminatorie, fata de imprejurarea ca se aplica numai la reinmatricularea autovehiculelor din import, chiar dintr-un stat UE.

II. Prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, Administratia Finantelor Publice sector x a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de x lei, in conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

III. Fata de constatarile organelor de administrare fiscala, sustinerile contestatarului, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale au stabilit corect taxa pe poluare in suma de x lei pentru autovehiculul marca x, tipul x, an fabricatie 1996, in conditiile in care motivatiile contestatarului nu sunt de natura sa modifice cuantumul taxei, iar potrivit OUG nr. 50/2008 taxa pe poluare se datoreaza cu ocazia primei inmatriculari in Romania.

In fapt, prin cererea inregistrata la organul fiscal sub nr. x, domnul X a solicitat calcularea taxei pe poluare pentru autovehicule, in vederea primei inmatriculari in Romania a unui autovehicul marca x, Categoria auto M1, norme de poluare E2, nr. de identificare x, an fabricatie 1996, serie carte auto x, data primei inmatriculari x1996.

Urmare solicitarii contribuabilului in cauza, in temeiul O.U.G. nr.50/2008 privind instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare, Administratia Finantelor Publice sector x a procedat, in baza datelor inscrise in cartea de identitate a autovehiculului, la calcularea si emiterea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x pentru suma de x lei reprezentand taxa pe poluare, stabilita conform elementelor de taxare in vigoare la data solicitarii calcularii taxei.

Contribuabilul nu contesta modul de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule ci dispozitiile OUG nr. 50/2008 si nerespectarea prevederilor art. 90 din Tratatul Uniunii Europene la care Romania a aderat in 2007 si ale art. 148 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

In drept, O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare prevede urmatoarele:

“Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Art. 4. - Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9”.

Se retine ca regimul taxei pe poluare pentru autovehicule a intrat in vigoare de la data de 1 iulie 2008, conform art. 14 din OUG nr. 50 din 21 aprilie 2008, publicata în Monitorul Oficial nr. 327 din 25 aprilie 2008, care stabileste, începând cu data de 1 iulie 2008, cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu destinatia de venit la bugetul Fondului pentru mediu fiind gestionata de Administratia Fondului pentru Mediu, în vederea finantarii Programelor si proiectelor pentru protectia mediului, reprezentand optiunea legiuitorului national urmare abrogarii art. 214¹-214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, cata vreme legislatia fiscala prevede in mod expres plata taxei pe poluare cu ocazia primei inmatriculari, rezulta ca aceasta este in mod legal datorata.

Rezulta ca legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai in privinta rezultatului, autoritatile nationale avand competenta de a alege forma si mijloacele prin care se asigura obtinerea rezultatului.

In ceea ce priveste prevederile comunitare invocate in sustinerea contestatiei, se retine ca art. 148 din Constitutia Romaniei instituie suprematia tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, fata de dispozitiile contrare din legile interne, “cu respectarea prevederilor actului de aderare”, iar in conformitate art. I-33 alin. 1 din Tratatul de aderare ratificat prin Legea nr. 157/2005 “Legea cadru europeana este un act legislativ care **obliga orice stat membru destinat in ceea ce priveste rezultatul care trebuie obtinut, lasand in acelasi timp autoritatilor nationale competenta in ceea ce priveste alegerea formei si a mijloacelor**”.

Din jurisprudenta constanta a Curtii de Justitie a Comunitatilor Europene a rezultat ca tratatul nu este incalcat prin instituirea unei taxe pe poluare in momentul primei inmatriculari a unui autovehicul pe teritoriul unui stat membru, iar prin caracterul ei fiscal taxa intra in regimul intern de impozitare, domeniu rezervat exercitarii prerogativelor suverane ale statelor membre.

In subsidiar, se retine faptul ca tot jurisprudenta Curtii a stabilit ca art. 90 primul paragraf din Tratat este incalcat **numai atunci cand cuantumului taxei pe poluare, este calculat fara luarea in calcul a deprecierei reale a vehiculului, excede cuantumului taxei reziduale incorporate in valoarea vehiculelor de ocazie similare deja inmatriculate pe teritoriul national** (pct. 29 Hotararea din 18.01.2007, Brzezinski, C-313/05, pct. 26 Hotararea din 20.09.2007, Comisia/Grecia, C-74/06).

De asemenea, din HG nr. 686/2008 nivelul taxei este determinat de norma de poluare corelat cu vechimea, rulajul mediu anual si starea generala standard si reprezinta reflectia in plan fiscal a principiului "**poluatorul plateste**", principiu unanim acceptat la nivelul Uniunii Europene.

Afirmatiile contestatarului, precum ca, taxa pe poluarea reglementata prin Ordonanta de Urgenta a Guvernului este ilegala, si discriminatorie nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat OUG nr. 50/2008 a fost emisa in temeiul art. 115 alin 4 din Constitutia Romaniei si a fost adoptata: **"În scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, a ținut cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, a avut în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale și a considerat că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată.**

Mai mult, aceasta taxa pe poluare a fost stabilita ca urmare a solicitării contestatarului care prin cererea depusa la organul fiscal a solicitat să efectueze prima înmatriculare a unui autovehicul în România.

Mai mult, cu privire la legalitatea instituirii taxei pe poluare prin OUG nr. 50/2008 si la respectarea de catre aceasta a dispozitiilor art. 148 alin. (4) din Constituție, *Curtea Constitutională prin Decizia 802/2009 din 19/05/2009 (definitiva si general obligatorie) publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 428 din 23/06/2009 referitoare la respingerea exceptiei de neconstituționalitate a dispozitiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, în ansamblu, și, în special, a celor ale art. 11 din aceeași ordonanță de urgență a statuat:*

"I. Cu privire la criticile de constituționalitate extrinsecă, și anume pretinsa încălcare a dispozitiilor art. 115 alin. (4) și (5) din Constituție, se reține că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată în contextul în care Comisia Europeană deschisese procedura de infringement împotriva României în temeiul art. 226 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene. Pentru a evita o eventuală procedură în fața Curții de Justiție a Comunității Europene, Guvernul a emis această ordonanță de urgență. În expunerea de motive, pentru a se justifica starea extraordinară, precum și urgența reglementării, se invocă necesitatea adoptării de măsuri pentru a se asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Curtea constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 148 alin. (4) din Constituție, autoritățile statului român s-au angajat să garanteze ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din tratatele constitutive ale Uniunii Europene, din reglementările comunitare cu caracter obligatoriu și din actul de aderare. În acest sens, Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional ca, prin mijloacele pe care le are la îndemână, să garanteze îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană. Astfel, folosirea ordonanțelor de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea comunitară în situația în care era iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție este pe deplin constituțională. În aceste condiții, se constată că ordonanța de urgență criticată respectă exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție.

De asemenea, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 a fost adoptată în ședința de Guvern din 21 aprilie 2008, depusă spre dezbatere în procedură de urgență la Senat pe data de 24 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, și a intrat în vigoare la 1 iulie 2008.

Prin urmare, sunt respectate exigențele art. 115 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia ordonanțele de urgență intră în vigoare numai după depunere spre dezbatere în procedură de urgență la camera competentă și după publicarea în Monitorul Oficial al României.

În final, Curtea mai reține că ordonanța de urgență nu este un act normativ inferior legii din punct de vedere al forței juridice. Aceasta se adoptă în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, text care permite Guvernului să emită astfel de ordonanțe cu condiția respectării unor exigențe strict stabilite prin textul Constituției.

II. Cu privire la criticile de constituționalitate intrinseci a ordonanței de urgență, se rețin următoarele:

1. Obligația pozitivă a statului român de a asigura un cadru legislativ adecvat pentru exercitarea dreptului la un mediu sănătos este realizată tocmai prin prevederile ordonanței de urgență criticate; acest act normativ taxează, în funcție de anumite criterii, autovehiculele pentru poluarea pe care o produc. De altfel, sub aspect fiscal, o atare taxă este expresia la nivel legal a textului constituțional al art. 35.

2. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 249 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 7 aprilie 2008, a reținut că este competentă să se pronunțe asupra proporționalității și echității impozitelor, taxelor sau oricăror alte contribuții fiscale. În consecință, raportat la cauza de față, Curtea reține că, deși principiul enunțat de autorul excepției - poluatorul plătește - nu este de rang constituțional, din punct de vedere al echității, o atare taxă trebuie plătită de către poluator, situație care se regăsește în ipoteza normelor legale criticate. De asemenea, se constată că, prin taxa pe poluare, legiuitorul nu a anticipat cantitativ poluarea pe care o realizează autovehiculul respectiv pentru ca în funcție de aceasta să regularizeze sau nu taxa, ci a stabilit o taxă calculată în funcție de gradul prestabilit de poluare al vehiculului. În cauza de față, nu suntem în fața unei taxe plătite anticipat, ci a uneia care este exigibilă la prima înmatriculare a autovehiculului. Astfel, nu se poate reține nicio încălcare a principiului constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale prevăzut de art. 56 alin. (2) din Constituție.

3.[.....]

4. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din ordonanța de urgență, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 499 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 21 mai 2009, a stabilit, în esență, că taxa instituită inițial prin art. I din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006, avea un pronunțat caracter de taxă pe poluare, o atare

concluzie fiind întărită de faptul că anexa nr. 4 din lege stabilea că valoarea taxei depinde de capacitatea motorului, de standardele de emisie și de vârsta autovehiculului. Prin urmare, Legea nr. 343/2006 are un obiect concret de reglementare, și anume instituirea unui venit la bugetul de stat sub forma unui impozit indirect, materia impozabilă constituind-o autovehiculele înmatriculate pentru prima dată în România, scopul declarat al acestei reglementări fiind acela de protecție a mediului.

Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 nu cuprinde dispoziții de natură a duce la concluzia că instituie o nouă taxă, ci doar redefiniște taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, astfel cum rezultă din prevederile art. 4 și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008. Redefinirea unei taxe printr-un act normativ distinct față de cel inițial nu echivalează cu instituirea unei noi taxe, atât timp cât natura juridică a celor două taxe este identică.

Faptul că inițial taxa a fost definită ca taxă specială pentru autoturisme și autovehicule și, ulterior, a fost definită drept taxă pe poluare nu poate acredita ideea că se instituie taxa pe poluare pentru trecut, câtă vreme taxa fusese deja plătită, iar art. 11 din ordonanța de urgență viza numai restituirea sumei plătite în plus față de cuantumul datorat, nu și situația în care, prin noua reglementare, cuantumul taxei s-ar fi majorat.

[.....]

În consecință, Curtea urmează să respingă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată”.

Pe cale de consecință, având în vedere cele expuse mai sus, se retine ca taxa pe poluare pentru autovehicule a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului, cu luarea în considerare a legislației comunitare și a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene și după parcurgerea unui proces de audiere publică ce a asigurat transparența în promovarea acestei taxe și ca aceasta taxa reprezintă opțiunea legiuitorului național, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art. 13 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală, conform caruia: **“Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.”**, motiv pentru care contestația domnului X va fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de x lei, reprezentând taxa pe poluare stabilită prin Decizia x.

Pentru considerentele arătate și în temeiul O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, HG nr. 686/2008, Tratatul Comunității Europene, ratificat prin Legea nr. 157/2005, art. 13 și art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată, art. 115 alin. (4) din Constituția României, Decizia nr. 802/2009 din 19/05/2009, a Curții Constituționale

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de domnul X împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, prin care Administrația Finanelor Publice sector x a stabilit o taxă pe poluare pentru autovehicule în suma de x lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.

